

Solqslint, der kom frem, blev betydelig formindsket, da jeg hørte den meget ærede Finanzminister. Han sagde, at blev der ikke vedtaget noget Forslag, der gav Kompensation, saa kunde vi ligesaa godt lade være. Det var just ikke hans Ord, men det var Meningen, men da kan jeg ikke negte, at de Uzsalfer, der svævede for mig, bleve borte i samme Dieblif. Men desuagtet maa jeg sige, at vi skulle ikke lade os bedaaere. Men lad os Fremskridtsmænd vise, hvad vi ville gjøre, og lad de Konervative og Reaktionære slaa Alting ihjel og faae Alt til at visne, lad kun den ærede Conseilspræsident faae Alt til at visne, det Grønne voxer ham over Hovedet og vil en Dag overstygge ham. Hidtil har Regjeringen faaet Alt til at visne, idet den ikke har taget Hensyn til, hvad Folkethinget vil. Men vi skulle ikke lade os bedaaere af, hvad Conseilspræsidenten vil, og faae Alt til at visne. Lad os arbeide roligt, thi jeg holder ikke paa, at det skal være saa hurtigt, som enkelte Meningsfæller her have sagt. Jeg tror, vi skulle tage den med Ro og overveie Sagen og derefter lade den gaa til det andet Thing. Den Behandling vil jeg ønske, at Forslaget nu maa blive underkastet.

S. Andersen: Jeg er enig med ærede Medlemmer i, at en Reform paa dette Omraade er nødvendig, men naar det blev anbefalet, særlig i det første Møde, at der skulde foretages en kraftig og hurtig Behandling, blev jeg noget betænkelig derved, idet vi, særlig naar vi skulle handle hurtigt, ere vante til at komme galt afsted; en grundig og virksom Behandling forekommer det mig, at vi ere saa langt fra at kjende til, at det snart er glemt. Smidertid ønsker jeg paa dette Omraade en indgaaende Behandling af Sagen, og dernæst ønsker jeg, at et saa vigtigt Spørgsmaal, et saa almenomfattende Spørgsmaal for Samfundet maa blive prøvet paa Valgtribunerne, for at derigjennem en Flertalsafstemning kan vise, i hvad Retning vi skulle gaa. Det er stadeligt for at komme til et Resultat i denne Retning, at vi nu engang ere blevne vante til at tage vore Indtægter gennem Tolden, thi det er efter min Mening en uretsfærdig Indtægt, vi derigjennem faae; men man er nu saa vant dertil hos os, at det er vanskeligt at komme derfra. Dersom vi mangle et Beløb som det, vi nu indtage igjennem Tolden, nemlig nogle og tyve Millioner Kroner, antager jeg, at vi kom lettere over at tilveiebringe det Beløb ad andre Veie, end vi kunne komme tilrette ved at faae det Beløb paa det samme uheldige Grundlag som nu. Grundprincippet i den indirekte Beskatning kan

efter min Formening ikke være Andet end dette, at vi se at faae saa mange Penge ind i Statskassen som muligt. Enhver anden Grundbetragtning er efter min Formening uholdbar. Dette Forslag gaar kun ud paa en Omlægning af Statterne; der tages fra den Ene og gives til den Anden. Hvem har nu i Grunden Krav paa at blive beskyttet? Det er jo et Spørgsmaal, hvorom vi, hvad vi jo erfare gjennem denne Behandling, ere meget uenige. Dernæst paastaas det, at vi ere nødt til at blive ved Statterne, thi Statskassen kan ikke undvære Beløbet. Det kan være meget rigtigt, at Statskassen skal have Penge, men efter min Formening kunde vi dog afse et ret betydeligt Beløb, og selv om Statskassen absolut maatte beholde dette Beløb, vi her faae ind, vil jeg sige, at Hensynet til Statskassen maa staa tilbage for Hensynet til Befolkningens Trang, thi Befolkningens store Flertal har virkelig Krav paa at faae det ordnet paa en hel anden Maade, end den hidtil har været ordnet paa. Den indirekte Beskatning har tillige den uheldige Side ved sig, at den hindrer Befolkningen i at nyde Godt af de Forbrugsgegenstande, som den føler at have Trang til, og den rammer haardest paa de Folk, som mangle Statterevne. Derfor er Statten ogsaa i og for sig selv uretsfærdig. Nu er det meget muligt, at vi alligevel maa beholde Toldskatten, om ikke af anden Grund, saa af den, at vi nu engang have Toldpersonalet; thi hvad skulle vi gjøre ved de Folk? Men hvis jeg skulde sige min Mening om det, vilde jeg gjerne gaa til en Revision saa stærk, at vi kun fik saa Meget ind ved Toldindtægterne, at vort Toldpersonale kunde leve deraf; saa var jeg godt fornøjet. Saa blev der sagt: Hvor skulle vi faae Erstatning derfor? Men den kunne vi faae paa den anden Side af Budgettet ved at stryge Udgifter paa Udgiftssiden, og her er jeg enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), tror jeg, det er, naar han har antydet, at vi kunde stryge Udgifterne til Forsvarsvæsenet. Jeg tror virkelig, det kunde gøres, og at Balancen, som derved kunde staffles tilveie, vilde være ligesaa naturlig og ligesaa god som paa den Maade, Statskassen her søger at faae Erstatning. De Poster, der slaes af paa, skulle fornemlig søges opveiede ved Stat paa Ol og Brændevin. Jeg er ikke enig med de ærede Medlemmer, som have den Betragtning, at det gaar an at lægge Stat paa disse Artikler, thi det bliver jo en Stat for Smaafolk, og navnlig hvad Ollet angaar, bliver det en Stat paa en af de nødvendige Husartikler, en af de allernødvendige, efter min Opfattelse en Artikel ligesaa nødvendig